

Ι.Μ. Παμμεγίστων Ταξιαρχών: «Στο βουνό των Κελλίων»

/ [Ιερές Μονές](#)

Η Ιερά Γυναικεία Κοινοβιακή Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Αγίου Γεωργίου Νηλείας Πηλίου βρίσκεται σε απόσταση μισής ώρας από το Βόλο και σε υψόμετρο 650 περίπου μέτρων, πάνω σε ένα θεαματικό εξώστη με πανοραμική θέα στον Παγασητικό.

Έλκει τις βαθύτερες ρίζες της από τα μέσα Βυζαντινά χρόνια, εποχή κατά την οποία το Πήλιο, γνωστό τότε ως «Βουνό των Κελλίων» ή « Μοναστήρι», αποτελούσε ονομαστή μοναστική κυψέλη της Ορθοδόξου Ανατολής.

Η πρώτη άνθιση της Ιεράς Μονής τοποθετείται στον 12ο μ.Χ. αιώνα. Ανδρώα από την πρώτη εποχή της ιδρύσεως της μέχρι το 1920, είχε μια πολυκύμαντη πορεία μέσα στο χρόνο, κατά την οποία σφράγισε βαθιά τη ζωή και την ιστορία του τόπου

ως πανθεσσαλικό προσκύνημα, με την πολύπτυχη εκκλησιαστική και εθνική της παρουσία.

Οι παλαιότερες κτηριακές ανακαινίσεις της τοποθετούνται στον 18ο και στον 19ο αιώνα. Την εποχή αυτή, το κατανυκτικό Καθολικό της που τιμάται στη σεπτή δυάδα των Αρχιστρατήγων Μιχαήλ και Γαβριήλ και σε όλες τις Επουράνιες και Ασώματες Αγγελικές Δυνάμεις, ιστορείται με σπάνιες τοιχογραφίες και κοσμεύεται με αριστουργηματικό ξυλόγλυπτο τέμπλο και εξαιρετικές φορητές εικόνες λαϊκής τέχνης.

Στο αποκορύφωμα της αίγλης και της πνευματικής επιρροής της φθάνει κατά το δεύτερο ήμισυ του περασμένου αιώνα, επί ηγουμενίας του Οσιωτάτου Ιερομόναχου Γαβριήλ Ιωάσαφ, ο οποίος υπήρξε πολυσήμαντη, αγία και εμπνευσμένη μορφή του Πηλιορείτικου μοναχισμού των νεωτέρων χρόνων, πνευματικός βλαστός της Ασκητικής Πολιτείας του Αγίου Όρους.

Μετά την οσιακή του κοίμηση, το 1911, η ιστορική Μονή ερημώνει από μοναχούς, απογυμνώνεται από τη μεγάλη περιουσία καί τα πολυάριθμα Μετόχια της, και εγκαταλείπεται μέχρις ερειπώσεως. Η θαυματουργός, όμως, χάρις των Αγίων Αρχαγγέλων εργάζεται για την αναγέννησή της, μία πρώτη αναλαμπή της οποίας σημειώνεται το 1976, με την επαναλειτουργία της ως γυναικείας.

Το 1988, αρχίζει να συγκροτείται η σημερινή 26 μελής Αδελφότητα, η οποία υπό την ηγουμενία της Μοναχής Νικοδήμης (Κίσσα) και την πνευματική μέριμνα του Γέροντος της π. Αντωνίου (Ζούπη), συνεχίζει με νέες σελίδες ζωής και δημιουργίας τη μακραίωνη ασκητική παράδοση της Μονής, προς δόξαν του Θεού και της Εκκλησίας Του.

Τα μέλη του Ιερού Κοινοβίου, παράλληλα με τον αγώνα για τον πνευματικό τους καταρτισμό, έχουν αναλάβει και αυτόν της ανακαινίσεως του κτηριακού συγκροτήματος της Μονής, το οποίο παρέλαβαν ερειπωμένο και το οποίο έχουν καταστήσει σε ικανοποιητικά επίπεδα λειτουργικό, με τη χάρη του Θεού και των Αγίων, αλλά και τη βοήθεια του ευσεβούς λαού. Ένα από τα τελευταία και πιο σημαντικά οικοδομικά έργα της Αδελφότητας είναι η ανοικοδόμηση νέου μεγάλου Ιερού Ναού, αφιερωμένου στον Αρχάγγελο Μιχαήλ, τον οποίο θεμελίωσε η σεπτή δεξιά του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας το Σεπτέμβριο του 2002.

Η Μονή διαθέτει, επίσης, και ένα Μετόχι στην πανέμορφη ελαιόφυτη τοποθεσία «Κανάλια» του Αγίου Γεωργίου Νηλείας. Πρόκειται για παλαιότερο Μονύδριο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, που εδώ και έναν περίπου αιώνα είχε ερημώσει από μοναχούς, με αποτέλεσμα σιγά-σιγά να περιέλθει σε κατάσταση ημιερείπωσης.

Ήδη, όμως, αναστηλώνεται από την κυρίαρχη Μονή.

Η Αδελφότητα ασχολείται με τα γνωστά παραδοσιακά μοναστηριακά διακονήματα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η χρυσοκεντητική, η αγιογραφία, η ιερορραπτική, η παρασκευή λιβανιού και με άλλα, λιγότερα γνωστά αλλά εξίσου σημαντικά· ένα από αυτά είναι και η λειτουργία του ραδιοφωνικού σταθμού «ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ», από τον οποίο μεταδίδονται, στα 87,5 Μ, όλες οι ακολουθίες του νυχθημέρου, καθώς και ένα πλούσιο και ψυχωφελές 24ωρο πρόγραμμα ομιλιών και βυζαντινής μουσικής. Πρόκειται για μία αφανή παρέμβαση και προσφορά της Ιεράς Μονής στο χώρο της ορθοδόξου ιεραποστολής. Ηγούμενη είναι η Νικοδήμη Κίσσα και η αδελφότητα αριθμεί 26 μοναχές.